

कुई ड क्रीडायाम् । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (आ-आत्म-
अक-सेट् ।) पञ्चमखरी । दीर्घाः एधक् पाठ-
सामर्थ्यात् पूर्वस्य वनचत्वयोति दीर्घो न स्यात् ।
ड कुईते । इति दुर्गादासः ॥

कुईनं, क्री, (कुई + भावे ल्युट् ।) क्रीडा । इत्यमर-
टीकायां खामी ॥

कुर्परः, पुं, (कुर् + क्तिप् कुः । पिपत्तिं । ए + अच् परः ।
ततः कर्मधारयः ।) कपोलिः । जानु । इति मे-
दिनीकरहेमचन्द्रौ ॥ (कुर्परशब्देऽस्य विवरणं
आख्येयम् ॥)

कुर्पासः, पुं, (कुर्परे अख्यते आस्ते वा । अस्, आस्
वा + घञ् ततः एघोदरात् साधुः ।) अर्द्धचोणकः ।
इति हारावली ॥

कुर्पासकः, पुं, (कुर्पास + स्वार्थे कन् ।) कञ्चुलिका ।
इत्यमरः ॥ कौचुलि इति भाषा । (यथा रत्ना-
वलीनाटके । “मनोज्ञकुर्पासकपीडितस्तना” ॥)

कुर्व्वत्, चि, (करोति इति । झ + शब्दः ।) कर्म-
कारः । भव्यः । इति विश्वः ॥

कुल ज वन्मौ । संहती । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(आ-पर-अक-क्वचित् सकं सेट् । ज्वलादिः ।)
ज कोलः कुलः । कोलति कुलीनः सर्वेषां वन्मः
स्यादित्यर्थः । संहती राशीकरणमिति चतुर्ध्वजः ॥
क्वचित् संहतिस्थाने संस्थानं पठित्वा कोलति
कुलालः गणयति इत्यर्थः । इत्याहुः । संस्थानं
पठित्वा संस्थानं उपचयः । इति रामः ॥ अन्ये तु
वन्मसु ज्ञातिषु वर्तमानोऽयं अन्यथास्य न प्रयोगः
गडि गण्डे इति वदित्वाहुः । इति दुर्गादासः ॥

कुलं, स्त्री, (कुल् + “इगुपधेति” । ३।१।१३५।
कः ।) वंशः । (यथा, रघौ । १६। ८६ ।

“इत्युच्चिवानुपपत्ताभरणः क्षितीशं

स्त्रायो भवान् खलज इत्यनुभाषितारम् ।

संयोजयां विधिवदाह समेतवन्मः

कन्यामयेन कुसुदः कुलभूषणम्” ॥

तस्य लक्षणं यथा, शिष्टोक्तौ ।

“आचारो विनयो विद्या प्रतिष्ठा तीर्थदर्शनम् ।

निष्ठा दत्तिस्तपो दानं नवधा कुललक्षणम्” ॥)

तन्नाशकारणं यथा ।

“गोभिश्च देवतैर्विप्रकृष्या राजोपसेवया ।

कुलान्यकुलतां यान्ति यानि हीनानि रुततः ॥

कुविवाहः क्रियालोपैर्वेदानध्ययनेन च ।

कुलान्यकुलतां यान्ति ब्राह्मणातिक्रमेण वै ॥

अन्वतात् पारदार्याच्च तथाऽभक्षस्य भक्षणात् ।

अन्वौतधर्माचरणात् क्षिप्रं नश्यति वै कुलम् ॥

अन्वौत्रिये वै वेदानां रुषलेषु तथैव च ।

विहितवाचारहीनेषु क्षिप्रं नश्यति वै कुलम्” ॥

इति कूर्मपुराणे उपरिभागे १५ अध्यायः ॥

सजातीयगणः । इत्यमरः ॥ २।७।१॥ (कुं भूमिं काति

यद्वाति । जा + कः ।) जनपदः । यद्दम् । (कौ

भूमौ जीयते । अन्येभ्योपीति डः ।) शरीरम् ।

इति मेदिनी ॥ अयम् । इति महाभारतम् ॥

(मध्यम-हृजद्वयेन यावती भूमिः कथ्यते तावती

भूमिः । यथा, मनुः । ७।१११ ।

“दश्री कुलन्तु मुञ्जीत विंश्री पञ्चकुलानि च” ॥)

कुलः, पुं, (कुल् + कः ।) कुलिकाः । शिल्पिकुल-
प्रधानः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

कुलकं, स्त्री, (कौ भूमौ जीयते । कु + कौ + डः ।

संज्ञायां कन् ।) पटोलनतर । सम्बद्धलोकेषु मूहः ।

इति मेदिनी ॥ (यथा, साहित्यदर्पणे ६।२८७।

“कलापकं चतुर्भिश्च तद्वृद्धं कुलकं मतम्” ॥

पटोलार्थे यथा,—“करीरं कुलकं नन्दी” इति

वाभटे सूत्रस्थाने । ६ अः । कुलकं पटोलभेदः ।

वित्युक्ता इति ख्यातम् ॥ इति तट्टीका ॥)

कुलकः, पुं, (कुल् + संज्ञायां कन् ।) काकेन्दुः ।

इत्यमरः । २।४।३६ ॥ वल्लीकः । कुलश्रेष्ठः ।

इति मेदिनी ॥ मखकल्लः । इति रत्नमाणा ॥

हरितसर्पः । इति राजनिर्घण्टः ॥ कुपीलुः । इति

भावप्रकाशः ॥ शिल्पिकुलप्रधानः । इत्यमरटी-

कायां भरतः ॥

कुलकर्कटी, स्त्री, (कुला कर्कटी इति नित्यकर्मधा-

रयः ।) चोगाकर्कटी । इति राजनिर्घण्टः ॥

कुलकुण्डलिनी स्त्री, (कुले कुलवक्त्रे पृथिवीतत्त्व-

कुलकुण्डली रूपे मूलाधारे कुण्डलाख्या साङ्ग-

चिवनयाकारेण खयभूमिर्निष्ठं वेष्टित्वा तिष्ठतीति ।

कुल + कुण्डलिन् + डीप् । कुण्डल + डीप् । यदा

कौ पृथिवीतत्त्वाधारे मूलाधारे इत्यर्थः लीयते

इति । कु + ली + अन्येभ्योपीति डः । ततः कर्म

धारयः ।) मूलाधारपद्मस्थितशिवशक्तिविशेषः ।

यथा । “पूर्वोक्तं नन्दकृतघटचक्रप्रकाशः ।

“कूजन्ती कुलकुण्डली च मधुरं मत्तानिमाणास्फुटं

वाचः कोमलकायवन्द्यरचनाभेदातिभेदक्रमैः ।

आसौ च्छासविवर्त्तनेन जगतां जीवो यथा धार्यते

सा मूलास्त्वजगद्गरे विलसति प्रोदामदीप्तावली” ॥

कूजन्तीति । सा मूलास्त्वजगद्गरे इत्यादि व्या-

ख्यातम् । कीदृशी कोमलकायवन्द्यरचनाभेदा-

तिभेदक्रमैः कोमला कमनोयत्वविशिष्टा या काय-

वन्द्यरचना तस्याः भेदातिभेदक्रमैः भेदातिप्रथमेद-

क्रमैर्बिम्बिषिष्टा वाचः मत्तानिमाणास्फुटं मत्ता या

अलिमाणा भ्रमरसमूहस्तदस्फुटं यथा स्यात्

एवं मधुरं यथा स्यात् तथा कूजन्ती अत्यस्त-

मधुरध्वनिं कुर्वन्तीत्यर्थः । सा का इत्याकाङ्गा-

यामाह यथा कुलकुण्डलिन्या आसौ च्छासविवर्त्त-

नेन आसौ च्छासयोः परिवर्त्तनेन गमनागमनेन

जगतां संसाराणां जीवः प्राणो धार्यते । एनः

कीदृशी प्रोदामदीप्तावली प्रकटोत्तुङ्गदीप्ति-

श्रेणीरूपः । तथा च मूलाधारपद्मे सर्पाकार-

साङ्गितयवेष्टनविशिष्टा विद्युत्समूहरूपा कुल-

कुण्डलिनी तिष्ठतीत्यर्थः । इति तट्टीका ॥ * ॥

अन्यत् चक्रशब्दे मूलाधारशब्दे घटचक्रशब्दे च

द्रव्यम् ॥

कुलकः, पुं, (कु + लक् + भावे घञ् ।) करतानी ।

तत्पर्यायः । तालमर्दनः २ । इति हारावली ॥

कुलक्षया, स्त्री, (कुलस्य मूलस्य विलुप्तवल्लीजालस्य

वा क्षयो यस्याः ।) मूकशिवी । इति शब्दच-

न्द्रिका ॥

कुलजः, पुं, (कुले सत्कुले जायते । जन् + डः ।)

कुलीनः । सत्कुलोद्भवः । इति शब्दरत्नावली ॥

(यथा, मनुः ८ । १७६ ।

“कुलेन वृत्तसम्पन्ने धर्मज्ञे सत्ववादिनि ।

महापक्षे धर्मिन्याय्ये निक्षेपे निक्षेपेदुबुधः” ॥)

कुलज्ञः, पुं, (कुं पृथिवीं रक्षयति । रक्ष + क्तिच् + अच्

रस्य लः ।) कुलज्ञनलक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

कुलज्ञनः, पुं, (कु + रक्ष + क्तिच् + ल्युः । रस्य लः ।)

खनामख्यातलक्षः । तत्पर्यायः । कुर्णजः २

गन्धमूलः ३ कुलज्ञः ४ । अस्य गुणाः । कटुत्वम् ।

तिक्तत्वम् । उष्णत्वम् । दीपनत्वम् । मुखदोषना-

शित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

कुलटा, स्त्री, (कुलात् व्यभिचारार्थं कुलान्तरं व्यट-

तीति । कुल + व्यट् + अच् । शकम्भादित्वात्

अलोपः ।) व्यभिचारिणी । भट्टा ।

(यथाह, आर्यासप्तशती ३६३ ।

“परपतिर्निर्द्वयकुलटाशोषितशट् ! नैर्धया न कोपेन ।

दग्धममतोपतप्ता रोदिमि तव तानवं वीक्ष्य” ॥)

तत्पर्यायः । ऐश्वरी २ धर्मिणी ३ वन्द्यकी ४

असती ५ इत्यरी ६ खैरिणी ७ पाशुला ८ । इत्य-

मरः । २।६।१०॥ धर्मिणी ६ पाशुला १० । इति

तट्टीका ॥ घटा ११ दुष्टा १२ धर्मिता १३ । इति

शब्दरत्नावली ॥ लङ्गा १४ निष्ठाचरी १५ चपा-

रयडा १६ । इति जटाधरः ॥ * ॥ परकीयान्तर्गत-

नायिकाविशेषः । यथा,—

“एते वारिकयान् किरन्ति पुनश्चान् वर्षन्ति

नाम्नोधराः शैलाः शङ्खमुदहन्ति न रुजन्त्येते

पुनर्नायकान् । नैलोक्ते तरवः फलानि सुवते

नैवारभन्ते जनान् घातः । कातरमालपासि कुल-

टाहेतोत्स्वया किं कृतम्” ॥ इति रसमञ्जरी ॥ * ॥

अस्या अन्नभोजनप्रायश्चित्तं प्रायश्चित्तशब्दे अयो-

ज्यान्नभक्ष्यप्रकरणे द्रव्यम् ॥

कुलटी, स्त्री, (कुलितं रक्षते । रट् भाषणे +

घञर्थे कः ।) गौरादित्वात् डीष् रस्य लः ।) मन-

शिला । इति रत्नमाणा अमरटीका च ॥ (अस्या

गुणादयो मनःशिलाशब्दे बोद्धव्याः ॥)

कुलतिथिः, स्त्री पुं, (कुला तिथिः ।) चतुर्थ्यष्टमीदा-

दशीचतुर्दश्यः । यथा, तन्त्रसारे ।

“द्वितीया दशमी षष्ठी कुलाकुलसुदाहृतम् ।

विषसाक्षाकुलाः सर्वे श्रेयाश्च तिथयः कुलाः” ॥

कुलत्यः, पुं, (कुलं भूमिलक्षं सत् तिष्ठति । कुल +

स्था + कः ।) एघोदरात् साधुः ।) शस्यभेदः । कुल-

त्यकड़ा इति भाषा । (यथा, मार्कण्डेये । १५।७।

“धान्यं यवांसि तान्नाम्नाम्ना कुलत्यान्सर्वपांशुगान्” ॥)

तत्पर्यायः । कालवृत्तः २ ताम्रवृत्तः ३ कुल-

त्यिका ४ । इति रत्नमाणा । ताम्रवृत्तः ५ । इति

त्रिकाण्डशेषः । ताम्रवीजः ६ सितेतरः ७ । इति

राजनिर्घण्टः ॥ अस्य गुणाः । कफवातगुल्म-

शुक्राश्रमीभेदः श्वासकासप्रमेहनाशित्वम् । रुंह-

णत्वम् । उष्णत्वम् । कटुत्वम् । याहित्वञ्च । इति

राजवल्लभः । कषायत्वम् । रुक्षत्वम् । रक्तपित्त-

कारित्वम् । वज्रनाशित्वञ्च । अस्य यूषगुणाः । वायु-